

פנסאים

■ הגות ■ עיון ■ ממוש

ב"ה ז' חשוון ה'תשע"ז. מחיר: 10 ₪

8

ויזעקב הלך לדרבו

"שלקח עמו כל
הענינים דחדש
תשרי, חדש השביעי
המושבע בכל טוב,
ומשפיע טוב זה
על הענינים דשאר
חדשי השנה".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אם אין רצון - לא תועיל האריכות!

דמיון וכיון שכלשון רבנו הזקן באגה"ק ואגרת התשובה כל החרדים לדבר ה' נוהגים עכשיו להרבות מאד מאד בצדקה הרי הוא וזוגתו שיחיו יפרישו בל"ג כמובן בימי החול לפני התפלה או הברכות וזוגתו תחי' גם לפני הדלקת הנרות בעש"ק וערב יום טוב איזה פרנק נוספים על מה שנהגו עתה להפריש לצדקה עד שיתקבץ סכום של לערך נ"ג וחצי דולר, וישכחו על כל הענין הנ"ל, והשי"ת יאריך ימיהם ושנותיהם בטוב ויראו נחת אמיית נחת חסידותי בכל יו"ח שיחיו מתוך בריאות הנכונה הן בגשמיות והן ברוחניות.

(אגרת ג'ה)

העבודה צריכה להיות בפנימיות

במענה על מכתבו מכ"ח תשרי, ומתחיל כדבעי אודות הרושם דימי חדש אלול ימים נוראים וימי חגה"ס, אבל תיכף מפסיק בענין זה מבלי להזכיר מה הם ההחלטות ופעולות טובות וכו', והרי ידוע תביעת רבותנו הק' מכל אנ"ש והתמימים בפרט שהעבודה צ"ל בפנימיות ולא במקיפים עאכו"כ שבמכתבו אינו מזכיר גם ע"ד עבודה בדרך מקיף וע"פ פתגם כ"ק אדמו"ר הצ"צ, אז ווי מען שטעלט זיך אוועק אזוי גייט דאס, הרי אם בראשית השנה ועכ"פ בתחלת הסדר דויעקב הלך לדרוכו בעניני תורה ומצוה מקשרים ההחלטה בקשר ענין של פועל במעשים ה"ז התחלה טובה לסדר כל השנה, משא"כ כשנשאיר בעולם המחשבה ובהאי עלמא עולם הדבור כעולם המחשבה דמיא.

מובן שאין הכוונה בזה להטיף מוסר וגם אינו נוגעת כ"כ הכתיבה אלי בזה אלא בהנוגע לפועל כנ"ל וכשמגלים עד"ז גם לזולת עאכו"כ כשהזולת נמצא במקומו בסמיכות מקום אליו ה"ז מחייב (בינדעט דאס) יותר למלאות החלטתו בחיי היום יומים, והאריכות בזה אך למותר.

(מתוך אגרת ג'יד)

כמים הפנים אל הפנים

בהמשך לשני מכתבי שכתבתי לו עוד קודם היו"ט, ושםפני הטרדות דחודש תשרי הוא חודש הכללי לא יכולתי להמשיך הענין. ואף שלא נענית עדיין על שני מכתבי הנ"ל, הנני בזה להמשיך שיחתי (בענין הקאלעדוזש [=קולג'], ובהמשך להנ"ל:

לכאורה יש בידו לומר, כיון שנדמה לי (היפך מה שכתב הרמב"ם הל' גירושין סוף פ' ב') שרצוני לבקר וללמוד

הגיעני מכתבו והפ"נ ונתעכב המענה מפני הטרדות שנתוספו מפני קדושת המועד, וכבקשתו אקרא הפ"נ על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ ז"ע.

ובהנוגע להנ"ל וגם תוכן מכתבו, הנה צריך הי' להסביר לזוגתו תחי' וכן לעצמו שסו"ס אי אפשר להיות פוסח על שתי הסעיפים, וצריך להחליט אם מתנהגים כפי וכדי שישאו חן בעיני השכנות וכיו"ב, או שרוצים לסדר ביתם באופן שישאו חן בעיני כ"ק מו"ח אדמו"ר אשר על הציון שלו נקראים הפ"נ, וכבר ידוע פתגם כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע הובא במכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר, דו ווילסט אז השי"ת זאל מיך יע פאלגען און דו ווילסט מיך ניט פאלגען, [=אתה רוצה שהשי"ת יציית לי ואתה אינך מציית לי], והאריכות אך למותר.

כי ממ"נ אם יש רצון להבין הדבר הפשוט - גם הנ"ל מספיק, ואם אין הרצון להבין לא תועיל האריכות.

וכמו שכתבתי לאחד, הנה המענה לאו אלא כתבי אלא כו' והדבר תלוי בהאשה, הרי פסקו רז"ל שדברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב, ולולא היו הנשים מרגישים החלישות שבעמדת בעליהן הרי מכבר שלא לבד שלא היו מנגדים לדבר הרצוי וטוב, אלא שעוד היו מסייעים בזה. אחת נהניתי ממה שכנראה ממכתבו כלל הוא את עצמו בתוכן השיחה שדברתי אודות מי שנראה אליו בחלום וכו', ויה"ר שתבוא התעוררות נקודת-התמים שבו לשינוי בפועל וידוע פסק רז"ל אשר אשתו כגופו דמיא.

השיחה שדברתי: בשמח"ת תשט"ו: א מעשה מיט איינעם א יונגער מאן וואס פירט זיך אויף שלא כדבעי באיזה ענין, האט דער רבי איבערגעגעבן כו' האט מען מיט אים גערעדט ולא הועיל, ביז אז דער רבי אליין איז צו אים געקומען אין חלום, איז אנשטאט דעם וואס ער האט געדארפט ווירקן אויך אויף א צווייטן, איז אויך ער... [=סיפור עם אברך צעיר שהתנהג שלא כדבעי באיזה ענין, והרבי מסר לו כו' ודיבר איתו ולא הועיל, עד שהרבי בעצמו הגיע אליו בחלום, ובמקום שהוא צריך היה להשפיע גם על מישהו אחר, הרי הוא...].

(אגרת ג'ב)

אין זה אלא דמיון

מסר לי... שי' אודות הדאגה שלו אשר בהיותו במדינתנו חושש שנכשל פעם או פעמיים בשגגה ע"י שנודע לו אשר המקוה לא היתה כשרה אבל אינו יודע הפרטים בזה, ואמרתי לי... שי' שלדעתי קרוב הדבר שאין זה אלא

הכינוס הארצי

ברוכים הבאים

לאורחים ששבו מבית חיינו 770
יתקיים אי"ה ביום שני כ' חשון ה'תשע"ז ב-20:00
באולמי בראשיתה רח' המכבים 56 ראשון לציון

לפרטים: האגודה למען הגאולה 03-658-4633

הבטאון הבא של

פנסאים

ייצא אי"ה כ'גליון נושא' מפואר ומהודר
בקשר לחג הגאולה י"ט כסלו

המגזין יותאם לציבור המשתתפים
בהתוועדויות חג הגאולה
ויכלול את סיפור המאסר והגאולה,
מאמרים מרתקים ופניני גאולה

בעיצוב מרהיב במיוחד!

המגזינים יופצו בסבסוד לשלוחים ומארגני התוועדויות
הרוצים לשחף את ידידיהם בתכני החסידות וי"ט כסלו

לפרטים והזמנות:

077.5123.770 *ENW*

ENW

פנסאים

בטאון היוצא-לאור מזמן לזמן
בכדי לחזק את המחשבה דיבור
ומעשה בשליחות היחידה קבלת
פני משיח צדקנו

הופק ויצא-לאור על-ידי
מרכז ההפצה בארץ-הקודש - ENW (ע"ר)
© כל הזכויות שמורות
למידע, הרשמה או תרומה להפקות והפעולות של
טלפון: 077-5123-770 | פקס: 073-2412-770
דוא"ל: info@mamesh.org | אתר: www.mamesh.org
מען למכתבים: ת.ד. 951 פתח-תקוה
מוקד 'ממש': 054-2248-770

בקאלעדוזש, אלא שיש מי שאומר שאין זה מתאים בשביל מעמדי ומצבי בכלל, כי אין מתאים לציור של תמים ולציור של תלמיד כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, אשר אז כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ מלווה אותו בכל דרכיו וא"כ בהליכתי לקאלעדוזש מוכרח הוא כביכול ללכת אתי לשם, עפ"י פסק רז"ל תלמיד שגלה מגלין רבו עמו (מכות י', א'), הנה מי אומר שמוכרח אני בכל זה ולשעה אפסיק ח"ו הציור של תמים וכן אפסיק ח"ו לפי שעה הציור של חסידו של כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ וממילא יפלו הטענות,

אבל אין זה בידו כבר, ועל פי הידוע גם בתורת הנגלה, אשר גר שנתגייר הרי שוב אינו יכול לחזור ח"ו, ואף אם יחטא אח"כ בכ"ז ישראל הוא כיון שנתגייר פעם אחת. ועל דרך זה כן הוא בקדושה גופא, כי מי שנעשה חסיד פעם אחת ומי שנתקשר לאדמו"ר אשר במילא ה' כמים הפנים אל הפנים ונתקשר אדמו"ר עמו, הנה אין עוד ביכלתו להפסיק ח"ו ההתקשרות, כיון שזה תלוי גם בהאדמו"ר, והוא ברוב טובו וחסדו אסור עמו באזיקים, ועל דרך מה שכתוב באגרת התשובה רפ"ז מלך אסור ברהטים ברהיטי מוחא כו', ולכן נקרא הקב"ה מלך עלוב עיי"ש, אשר על דרך זה הוא בצדיקים ובפרט בנשיאי הדור ובפרטי פרטיות נשיאי תורת הנסתר, וכידוע בוזהר (ח"ב דל"ח ע"א) אשר מאן פני האדון הוי' דא רשב"י

מה שפירש שם בפירוש נצוצי אורות בשם היעב"ץ שלומדים זה מתיבת "את" לרבות ת"ח, בדא"ח (שאו מרום תרפ"ח לא אבוא תרצ"ט. ועוד) מבואר להיפך שזה קאי על הוי' וכבר הובא במפרשי הזוהר דוגמא למאמר הנ"ל מב"ב (ע"ה ע"ב) וירושלמי ביכורים (פרק ג' ה"ג), מדרש שמואל פ"ז, זוהר ח"ב קכ"ד, ב, קס"ג, ב, זוהר ח"ג עט, ב, רבינו בחיי פ' תשא עה"פ והי' כל מבקש הוי'. ועייג"כ אור התורה להצ"צ פ' שמות ע' ל"ט ואילך.

אין רצוני להאריך בזה, כי בטוח אני אשר סוף כל סוף זרוק חוטרא לאוירא אעיקרא קאי, ויתגלה בו העיקר והשורש, שזהו ההתקשרות לכ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ על ידי אשר נלך "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו", ויבשרני בשורות טובות בזה. ומובן אשר ההקדם בזה ישובח, כידוע אשר ימים יוצרו, אשר נקצב לאדם מספר הימים לברר חלקו בעולם, וא"כ חבל על כל יום שעה ורגע שאין ממלאים אותם מתאים למילוי שליחות נשמתו בעלמא דין.

(לקו"ש ח"ז ע' 487)

גאולה פנימית בעבודת ה'

מהות השמחה החסידיית

לאחר שמחת תורה בשנת תש"ח ותש"ח המשיך ועודד הרבי מלך המשיח שליט"א, את שירת הקהל "ע"ד כשמחת תורה", מכאן נתינת כוח שיש לקחת את שמחת תורה לכל השנה, במאמר הנוכחי נמשיך להרחיב את המבואר במאמר הקודם בתוכנה של חובת השמחה בכלל ושמחת חגי תשרי בפרט ומהם נלמד עצות ודרכים להגיע לשמחה במשך כל השנה כולה | מאת המשפיע החסידי הגה"ח שלמה זלמן לנדא

ע"י תשובה מ"אהבה רבה", ועל ידי זה "זדונות" נעשו לו כ"זכויות".

ולאור כל זאת נבין ביתר שאת את תוכנה של השמחה בחג הסוכות הבאה לאחר העבודה של "יום הכיפורים" (אשר כפי שנתבאר כבר בגליון הקודם, גם יום כיפור נקרא בכתוב "ראש השנה"), שהרי עבודת יום הכיפורים היא בחמשת תפילות (א) ערבית. (ב) שחרית. (ג) מוסף. (ד) מנחה. (ה) נעילה והם כנגד ה' דרגות שבנשמה ש"חמשה שמות נקראו לה" (א) "נפש". (ב) "רוח". (ג) "נשמה". (ד) "חיה". (ה) "יחידה". ובנעילה מתגלה דרגת "יחידה" ולכן כתוב במחזור בשם השל"ה הק' שצריך לכוון באמירת "שמע ישראל" למסור נפשו בפועל על קידוש השם.

והרי כאשר מתגלה דרגת ה"יחידה" זהו האחדות הכי גדולה עם עצמותו ית' ולכן אחרי אחדות אלוקית כזו, נעשה שמחה גדולה ועד שמכריזים במנהג חב"ד "גוט יום טוב" במוצאי יום הכיפורים ואזי נהיה שבע ימים של שמחה כמו שבע ימי "שבע ברכות"!

ובכך יובן יותר מה שמדייק הרבי מלך המשיח שליט"א במאמרי חסידות שהשמחה בסוכות קשורה ל"מים" דווקא, אע"פ ש"אין שמחה אלא ביין" - שמחה ב"יין" קשורה עם "טעם ודעת" כמו "יין" שיש בו טעם.

משא"כ שמחה ב"מים" זוהי שמחה מצד "קבלת עול" שהיה בראש השנה והמשיך בעשרת ימי תשובה ועד

הנה מבואר בתניא פרק כ"ח ובאגרת הקדש פרק כ"ה ע' קמא שאם ישנם הפרעות בתפילה על ידי מחשבות זרות הרי לא זו בלבד שצריך להסיח דעת מזה, כיון שהנפש הבהמית נלחם נגד הכוונה בתפילה, אלא מוסיף אדמו"ר הזקן שצריך גם להוסיף כוונה יתירה בתפילה עד שלא ישים לב להפרעות כלל.

וכפי המשל שמובא בתניא מגוי שמפריע לתפילה, הרי בלשונו הק' של כ"ק אדמו"ר הזקן "שזאת עצתו בודאי שלא להשיב לו מטוב ועד רע ולעשות עצמו כחרש לא ישמע ולקיים מה שכתוב אל תען כסיל כאולתו... רק יעשה עצמו כלא יודע ולא שומע ההרהורים שנפלו לו... ויוסף אומץ בכח כוונתו.

ובאגרת הקודש שם: עובד גילולים המדבר ומבלבלו בתפלתו, אם כן מה זאת עשה ה' לו אין זאת כי אם כדי שיתגבר ויתאמץ יותר בתפלתו בעומק הלב ובכוונה גדולה כל כך עד שלא ישמע דיבורי העו"ג, אך שלמדדרגה זו צריך התעוררות רבה ועצומה עכלה"ק. יעיין שם בהמשך.

מזה מובן שכל התפילות תכליתם כדי לעורר "כחות נעלמים" מ"יחידה שבנפש" ואזי ה"חושך" הופך להיות "אור" בדוגמת "המון" בפורים שגרם על ידי גזירתו אהבת ה' גדולה לעם ישראל ועוד יותר מ"מתן תורה" ולכן מבאר הרבי שבפורים נאמר שצריך להיות "לא ידע" בין "ארור המן" ל"ברוך מרדכי", כיון שגם ה"המן" הפך ל"מרדכי"

ליום הכיפורים. כלומר שמשלב לשלב הענין נמשך יותר ב"פנימיות", או אז אפשר לשמוח גם ב"מים" - שמחה ב"טהרתה" בלי כל "חשבון", שמחה שכולה רק מצד קשר "עצמי" לעצמותו ית'.

ולכן ידוע שדווקא מ"שמחת בית השואבה" לקחו שמחה לכל השנה בכל העניינים, וזאת מכיון שזו השמחה הכי טהורה מכל "חשבון", זו היא מקור כל השמחה שהרי "מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה - כלל - מימיו". כלומר: רק מי שיש בו שמחה הנובעת מצד ה"יחידה" יכולה להיות אצלו תכונת השמחה בכלל, דאם לא, הרי שמחתו מוגבלת היא, רק שמחה הנובעת מ"יחידה" היא מקור ותוכן כל השמחה - בלי הגבלה כלל.

והנה מן הראוי להרחיב קצת בקשר שבין חגי תשרי לעבודה שמצד "יחידה".

בשיחותיו ובמאמריו של הרבי מלך המשיח שליט"א מובאים ריבוי פעמים דברי התוספות במנחות דף י"ח (ד"ה עד אחת) על דברי הגמרא: אמר רבי כשהלכתי למצות מדותיו של ר' אלעזר בן שמוע מצאתי יוסף הבבלי יושב לפניו והיה חביב לו ביותר עד לאחת.

את המושג "עד לאחת" מבאר תוס' בשני פירושים. פירוש ראשון בדרך הפשט: עד לאחת - עד מאוד, אך בפירוש השני מוסיף תוספות משמעות עמוקה ביותר: עד לאחת - "עד אחד, עד הנפש שנקראת יחידה".

לאור זאת מבואר כי יום הכיפורים הנקרא בתורה: "אחת בשנה" תוכנו ומהותו קשור להתגלות של "יחידה שבנפש" ("עד לאחת"), אלא שעדיין ביום הכיפורים גילוי זה הוא בבחינת "בכסה" והגילוי בשלימות של "יחידה שבנפש" הוא בחג הסוכות. אחד הביטויים לכך בסוכות הוא מאמר חז"ל: "ראויין כל ישראל לישוב בסוכה אחת", היינו, שה"יחידה שבנפש" מתגלה בחג הסוכות והיא זו שפועלת זמן של "אחדות ישראל" - "סוכה אחת" על ידי כוח היחידה שבנפש המאחדת כולם ובהמשך לסוכה ומצוות ד' מינים שגם עניינם אחדות כנ"ל מגיע "שמחת בית השואבה" ב"מים" שמראה על עניין שאין בו "טעם" ואין בו "צבע" שזה ענין של "פשיטות" שזה עצמות א"ס שמתגלה בעצם הנשמה של יהודי.

אולם תכלית השלימות של כל זה הוא החג החותם את חגי תשרי ואת סוכות - שמחת תורה. גם שם מצינו הלשונות של 'אחד' וגם שם מצינו שמחה בתכליתה - בקרבנות של יום זה מקריבים - "פר אחד - איל אחד" וזאת לאחר הקרבת שבעים פרים בחג הסוכות כנגד שבעים אומות העולם, ואז מגיע יום "אחד" שזה שמחת תורה. וכמבואר

הרבה במאמרי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שאז שמח עצמות א"ס עם העצם של יהודי ועצם התורה, כי הרי רוקדים ברגל עם ס"ת סגור שמראה על עצם התורה שלמעלה מ"טעם ודעת" ושכל והבנה והשגה. וכל זאת באופן של "עצרת", שנעצר ו"נקלט" הענין בפנימיות "יותר מבחג הסוכות" ולכן דווקא מזה יושפע לכל השנה בעזה"ת שמחה וטוב לבב.

והענין הוא נפלא כאשר מתבוננים במה שהרבי נוהג לבאר ש"נעוץ תחילתן בסופן וסופן בתחילתן" הרי "שמיני עצרת" ו"שמחת תורה" הם סוף החגים של חודש תשרי שמתחילים ב"ראש השנה".

אם כן כמו שב"ראש השנה" מבואר תמיד במאמרים בשם כ"ק אדמו"ר האמצעי שנקרא ראש השנה ולא תחילת השנה מפני שע"ד הראש שכולל את כל הגוף, כן א' בתשרי הוא בבחינת "ראש" לכל השנה ולכן מבואר בחסידות שה"קבלת עול" של "ראש השנה" הוא "קבלת עול כללי" שמקבל עליו "עול המלך" באיזה ענין שיאמר ויצוה עליו, וכעת לא חושב על פרטי העניינים, (ואח"כ בעשי"ת וביו"כ בפרט, שישנם וידויים על פרטים זה קבלת עול גם על ה"פרטים").

ועל דרך זה בשמיני עצרת ושמחת תורה אז היא עצם השמחה, שמחה "עצמית" מצד עצם הנשמה והיא הראש שממנו נמשך לכל השנה שמחה גם בפרטים.

והנה עד כאן בארנו את השמחה של חגי תשרי, אולם כאמור לעיל תכלית שמחה זו שניקח ממנה שמחה לכל השנה, הרי זהו הזמן המתאים להתבונן בדרכים המעוררים את השמחה במשך כל השנה כולה:

לכל לראש ידועים דבריו של הרמב"ם בסוף הלכות לולב, דברים שמצטט הרבי ריבוי פעמים הן בשיחותיו, הן במאמריו והן באגרות-קודש וזו לשונו:

"השמחה שישמח האדם בעשיית המצוה ובאהבת הא-ל שצוה בהן, עבודה גדולה היא וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להיפרע ממנו שנאמר תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב. וכל המגיס דעתו וחולק את כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטה ועל זה הזהיר שלמה המלך ואמר אל תתהדר לפני מלך וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו הוא הגדול המכובד העובד מאהבה וכן דוד מלך ישראל אמר ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ואין הגדולה והכבוד אלא לשמוח לפני ה' שנאמר והמלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה' וגו'. עכ"ל ק."

דברי הלכה אלו שהשמחה "עבודה גדולה היא" הם-הם יסוד הלכתי לכל מה שהתבאר אחר כך אצל כל רבותינו

את השעה בענייני פרנסה, שיהיה "הרגע דוקא" ואדרבה בזכות ההמתנה והסבלנות ובינתיים להתעסק ב"תורה" ו"תפילה" ו"גמילות חסדים" - "אהבת ישראל" ויהיה בשורות טובות בכל מכל כל בעזרת.

אכן כן. ענין כזה דורש מהאדם "עבודה", ככל ענין בקדושה שמגיע דווקא על ידי עבודה וכמשל האופניים של הרה"ח ר' ראובן דונין שכאשר אדם נוסע באופניים, אם הוא זקוק להתייגע לסובב את ה"פדלים", כנראה הוא בעליה ואם לא כנראה הוא ב"ירידה".

א"כ ודאי שישנם רגעים של נסיונות והתמודדויות ועל כך ישנה הוראת הרבי מלך המשיח שליט"א "עשה לך רב" וכ"עצת ידידים מבינים" וכשמקיים הוראות הרבי הרי ישנם ניסים ונפלאות בפועל ממש!

זאת ועוד על יסוד מאמר חז"ל על התורה שהיא "אנא נפשי כתבית יהבית", מובן שכדי לקבל את הכוחות לכך כדאי לקרוא את הליקוט מאגרות ק' ושיחות ק' בענייני "אמונה" ו"ביטחון" ו"שמחה".

אמנם ישנם המתאוננים שוב ושוב על כך שבעבודה זו של בטחון ושמחה ושלילת הדאגה, ככל עבודת ה', ישנם "עליות" ו"ירידות", הרי מלבד הכלל הנודע שאדרבה - "ירידה צורך עליה", או בלשון "העולם: מטעויות לומדים וכל החיים הם "בית ספר"... או באופן עמוק יותר כמו שהרבי מלך המשיח שליט"א כותב באגרות ק' שמי שסובל בעצמו זה כדי שידע אח"כ כיצד לעזור לאחרים שסובלים. א"כ כל ענין יש בו טוב וכנ"ל גם בשם "ק' אדמו"ר הזקן.

הרי ישנו כלל נפלא שהרבי כותב באגרות קודש שגם אם האדם פעל בעצמו להיות כראוי רגע מסויים הרי על פי מה שכתוב בתניא פרק כ"ה וזלה"ק: ויחוד זה למעלה הוא נצחי לעולם ועד כי הוא ית' ורצונו למעלה מהזמן" (עיי"ש בהמשך לשונו הק'). מובן מזה שרגע אחד של קשר נכון וטוב לקב"ה הוא נצחי בנפש. וכאשר מצטרפים ריבוי רגעים כאלו הרי זה מצטרף ל"מדורה גדולה".

וכפי שהרבי מבאר לגבי "שמחת תורה" שאין השמחה רק ביום זה אלא כל יום כאשר היהודי מניח תפילין או עושה את רצונו ית' באיזה ענין שיהיה בתורה ומצוות מתגלה ונהיה שמחה בנשמה והרגעים האלו מצטרפים לשמחה גדולה ב"שמחת תורה" בעזרת.

(וידועה הראיה על כך מתורת הנגלה שעל-ידי שמצטרף אחד לעשירי למניין, הרי כל התשעה מתעלים על ידו וכולם מצטרפים למנין שאפשר לומר קדיש, קדושה, וברכו, קרה"ת, חזרת הש"ץ וכו').

והנה בענין שהזמן גרמא הבאת המשיח - ידועה שיחת הרבי מלך המשיח שליט"א הדבר שחסר למשיח הוא - "שמחה בטהרתה" ועד שהתבטא ש"בחנוני נא בזאת" שזה יביא ויגרום ויזרז את התגלות מלך המשיח מ"ד ממ"ש, הרי שבענין זה צריך לפעול כדי למלאות רצונו הקדוש והדרך להגיע לעבודה מסוג זו, כבר ענה הרבי מלך המשיח שליט"א לאחד התמימים שביקש ברכה "לעשות את רצונו בשמחה ובטוב לבב" ועל כך כתב לו: כאשר יהיה בשמחה ובטוב לבב.

לחיים ולברכה!

נשיאנו הק', החל מפירוש הבעש"ט הק' את הפסוק: "עבדו את ה' בשמחה" ששמחה עצמה היא "עבודה" (ולא כמו הפירוש הפשוט שיש לעבוד את ה' בתורה ומצוות כשהאדם בשמחה), ומתוך כך מובנת האריכות בתניא מתחילתו בפ"א ובפכ"ו-כ"ז וכ"ח ביסודיות השמחה ובשלילת העצבות - כפי שנתבאר בגליון הקודם.

וגם על יסוד זה ממשיך ומאריך כ"ק אדמו"ר האמצעי בספרו הק' "דרך חיים" לבאר כי אדם הנמצא בעצבות, הרי זו עצמו הוחכה שהוא בידי הקליפות וסטרא אחרא רחמנא ליצלן.

והנה בהבנת שורש ומקור העצבות מבואר הלא בספר התניא שאחת הסיבות עיקריות היא ה"דאגה". וכאשר נתבונן בעצותיהם והדרכותיהם של רבותינו נשיאנו בהמשך לבעש"ט, אדמו"ר הזקן ואדמו"ר האמצעי נלמד כיצד לדחות אותה מכל וכל. כ"ק אדמו"ר הצמח צדק גילה לעולם את הענין של "טראכט גוט וועט זיין גוט", מושג שהרבי מלך המשיח מגדירו באחד ממכתביו באגרות קודש במילים אלו: פסק רבותינו נשיאנו "טראכט גוט וועט זיין גוט" (תחשוב טוב ויהיה טוב). תנועת נפש זו הרי פשיטא שלכל לראש שוללת היא לגמרי את ענין ה"דאגה" (וכנ"ל בתניא פכ"ו גם לא "נדנד דאגה").

בעומק יותר - כמבואר בכמה שיחות - עבודה זו של "תחשוב טוב יהיה טוב" היא פשוטות תוכנה של הוראת "ק' אדמו"ר מהר"ש: "מלכתחילה אריבער" - לחיות ללא התפעלות ולא לעשות "ענין" מהעולם שענינו "העלם", כיון שכל העולם נברא ע"י עצמותו ית' וכל הכוונה לגלות את עצמותו ית' בעולם, ואם זו הכוונה הרי דבר ברור שכך יהיה וה"מניעות" אינם אלא אך ורק בכדי לגלות כחות "עצמיים" וזה היסוד לביטחון בה'.

[ישנו מאמר העולם שבתביבה "דאגה" יש את האותיות א' ג' ד' ה' - וחסר אות ב' (לפי סדר הא"ב) - היינו שכשחסר ב"ביטחון" שזה ה"בית" אזי נופלים ר"ל ב"דאגה"].

את הדרך להגיע לביטחון גילה כ"ק אדמו"ר ה"צמח צדק" על ידי ביאור תיבת "ביטחון" - מלשון "טיח שדבוק בכותר", כלומר כשם שהטיח כל ענינו הוא להדבק באבן אותה מטייחים וכד', כך על ידי "דבקות" בהש"ת נמצאים בביטחון - וממילא אין דאגות, כיון ש"דאגה" היא מ"משפחת" העצבות, וכשעסוקים לקיים רצון השי"ת אין זמן לדאגה כלל וכלל, וכלשון הרבי מלך המשיח שליט"א באגרות קודש חבל על הזמן שמבזבז על דאגה ומרה שחורה ר"ל ועדיף להתחזק בביטחון וממילא יקויים פסק רבותינו נשיאנו "וועט זיין גוט (יהי טוב)".

אולם עבודה זו היא מסוג העבודות הדורשת מהאדם הרבה "סבלנות".

ר' מוטל קוזלינר אמר על הפסוק בתהלים (טז, ד) "ירבו עצבותם אחר מהרו", שהאהבה וריבוי ה"עצבות", נובעת מ"אחר מהרו" - כיון שרוצים שהעניינים יסתדרו מהר וכשרואים שזה לא מסתדר מיד הרי "ירבו עצבותם". תכונת ה"סבלנות" מבטאת "ביטול" והעדר האני והקב"ה עוזר ויעזור בזכות הסבלנות.

וכך מוצאים אנו כמה פעמים באגרות קודש שאין לדחוק

נוער הברזל

לא

גם בברזל, כדי להדגיש את העילוי והשלימות דהפיכת הברזל שהחריב ביהמ"ק לברזל שנעשה חלק בהבנין דביהמ"ק" ולא על גבורתם בתשרי נקראים כך, אלא על מעשיהם בחזרתם. עם נשיקת גלגלי המטוס באדמת ארץ הקודש, נגמר

הקסם ומתחילה העבודה. אבל נוער של ברזל, המלומד בהתמודדויות, מכרסם את ההתמודדות הזאת לפת שחרית. הוא הרי יודע שהמשחק האמיתי לא התנהל ב־770 אלא מתחיל מכאן. את הכוחות של תשרי הוא מנצל בתוקף. פותח שיעור דבר מלכות בבית לחבר'ה מהשכונה, מתחיל לשלוח פרשת שבוע ומסרים של גאולה לכל האנשי קשר, הוא הרי חזר מהרבי!

הרי חסיד של אלול או חשון כחסיד של תשרי אצל הרבי. חסיד של אלול או של חשון הריהו עובד עבודתו במדידת נפשו ובהגבלות יכולותיו, יודע את נפשו ומכוון שלא למרוד בה - 'כך יכולני וכך לא יכולני'. הולך, מתמודד, נופל, קם, מתלבט. אך חסיד של תשרי אצל הרבי משחרר לחודש אחד את תאריו וסגנונו, הליכותיו והגבלותיו ונכנס תחת ההגדרה 'אורח', אורח של המארח הגדול הרבי שליט"א מלך המשיח. אחד מיני אלפי אורחים מסתופפים - מצטופפים בבית חיינו. ו'אורח', הלא נימוסים וסייגים יש לו, הוא 'מכבד', מתאים עצמו למקום והליכותיו ומשתדל להנעים למארח, שהרי כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה. ממילא כל מחשבותיו דיבוריו ומעשיו של חסיד בתשרי נעשים קודש לנשיא הדור, ממילא כוחות נפשו לא הם הקובעים את מרוצת רגליו ולא הגבלת יכולותיו, את התקדמות עבודתו-סוללתו הקטנה מחוברת למטען האדיר שהררי קשיים והתמודדויות למישור לפניו.

ובאותה נשימה נאמר: לא הרי נוער ברזליו של אלול או חשון כהרי נוער ברזליו של תשרי, שנוער ברזליו של אלול או חשון מתקדם לאלוקות קמעה קמעה, צעד פה צעד שם, לא תמיד הוא פורץ, לפעמים הוא מבכר להתפלש בעפרו, אבל נוער ברזליו של תשרי עם קדוש הוא, יריקה פה יריקה שם, תפילה פה תפילה שם ותשובה עילאה של בן מתחטא שב אל אביו בשעתא חדא וברגעא חדא מן הקצה אל הקצה ממש.

ג

הרי מברזל זה נוצקו חסידים, עיקשות ודביקות מטרה. אותה עיקשות בה עמדו חודש שלם והכריזו בתוקף שאין אנו מניחין אותו, שהרבי חי וקיים ואין כל שינוי בהנהגתו, באותה עיקשות חוזרים אל השגרה וממשיכים בכוחות על להביא לכל מקום מסר של גאולה ושל מצווה.

כי אורח נכנס תחת כנפי המארח ומניח את מציאותו בסף הדלת. בצאתו אולי ישוב ויאספנה, אולי יניח לה וילך לו. אולי בכלל המנקים הקטנים הזריזים של הבית הגדול והקדוש כבר טאטאו אותה לאשפה.

מארח הגון הלא דואג אף הוא להנעים לאורח את שהותו, מספר ומדבר עימו, מראה לו את אלבומי תמונותיו ואת שכיות חמדותיו, מאכילו מן הטוב והמתוק שבשולחנו, משקהו מהמשוכה שבחביותיו ודואג לו דאגה יתרה לכל צרכיו. קל וחומר מארח דגול כהרבי שליט"א מלך המשיח אשר לא חשך חסדו מעימנו והביאנו לפניו, בוודאי שמשפיע עלינו רוב טובה וברכה ומגלה לנו את אוצרותיו, והנה רגע קט והוא מתגלה עלינו בשיא תפארתו.

ב

יום אחד, בשלהי דתשרי, לחש מישהו על אוזני אודות עלם אחד מגודל בלורית שחלף לפניו, "היודע אתה, בחור'ל זה מה עשה כדי להגיע בכאן? אופנוע של ממש רצה לקנות וחסך, וברגע האחרון רכש כרטיס טיסה באותם המעות"

אחרי חצי יממה, בשעות האחרונות של ריקודי שמחת בית השואבה, ראיתי אחד מפוחחי הדור רוקד במלוא העוז. ועם מי רוקד? עם אביו החסיד בעל הזקן הלבן! הוא אוזו בשני ידיו, קופץ וצועק: "אבא הזדקנת!", אחר מוחה את הזיעה ממצחו, מדביק על מצח אביו ואומר, "אבא, קצת זיעה של תמימים" ואביו מסתכל ב'תכשיט' שלו בגאווה ואין מאושר ממנו באותם הריקודים.

תשרי קורא שם חדש לצעירים האלו, לא 'נוער הברזלים' יקרא שם, אלא 'נוער הברזל'. לא עוד ברזלים של סאבווי ושל סמטאות מפוקפקות, אלא ברזל חזק חיובי ונצחי, כמו שהרבי מקדש אותו בשיחה של ויחי תשנ"ב: "משא"כ מקדש העתיד... - לא שייך בו חשש מענין של ברזל דלעו"ז, כיוון שלעתיד לבוא תתבטל מציאות הברזל דלעו"ז, ובמילא יכול וצריך להיות בנינו

”אבקר אצל כבודו בהיכל קדשו בארץ הקודש”

חצי יובל לביקורו השמימי של הגאון המקובל הרב מרדכי אליהו אצל כ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א, שכלל ביטויים נדירים, הארות מופלאות ושיח קודש על הגאולה האמיתית והשלמה.

התיאור | השיחה | רשמים | פסקי דין

משיח, כבר חדר בעולם ופעל אפילו על אומות העולם!

לא בכדי תחילתו של אותו חורף, יום ראשון אור לו' מרחשון, נפתח במפגש מיוחד שבו קיבל כ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א את הגאון המקובל הראשון לציון הרב מרדכי אליהו.

משיח, כאשר מתוכו משוחח הרבי מלך המשיח שליט”א במשך שעה ושלוש רבעי עם האורח הנכבד.

מפגש שכולו נשא אופי אחד יחיד ומיוחד: מעלתן של ישראל וזכותם לגאולה מיד ממש וכתוצאה מזה בקשה חוזרת ונשנית מהאורח הנכבד לפסוק פסק דין שכבר עשו תשובה ואין הדבר תלוי אלא במשיח עצמו!

שעתיים בדיוק (”יצא מפתח 770 בשעה 7:53 ונכנס חזרה בשעה 9:53”) נמשך כל

מאת: יעקב ברודער

חורף תשנ”ב. שנה שנפתחה בשתי שיחות שתוכנן הצורך לפסוק דין על זכותם של ישראל לגאולה, ”כבר עשו תשובה” ו”הצילו העדה”. חורף של שיחות שמרכזם הייתה השיחה בה”א הידיעה בשבת הקשורה יותר מכל עם סנהדרין ובתי דינים - שבת משפטים ובה קבע מלך המשיח כי פסק דינם של הרבנים על הגאולה ועל התגלות

הרבי מלובביץ' יגיע לישראל?

– מאת צבי זינגר, כתב "דיעות אחרונות" –
הרבי מלובביץ', מנהיגה הרוחני של תנועת חב"ד, מתכוון לבקר בישראל. את הרושם הזה קיבל הרב הראשי הספרדי, הרב מרדכי אליהו, שנפגש עם הלובביצ'ר בניו יורק. לאחר שעתים ועשר ימים שבהם התייחדו השניים – בעזרת השם מייד ענה הרבי מלובביץ'.

בצוותא חדא עם כ"ק אד"ש מיהרתי לחדר האוכל ב'1414 לארוחת ערב וחזרתי מהרה ל'770 להתכונן לראות את הרב מרדכי אליהו מגיע ליחידות. אך מה רבה הייתה הפתעתי כאשר אני רואה את כ"ק אד"ש יוצא מהפתח הראשי של 770 לכיוון הספרייה. במקום כמעט ולא היו אנשים, אך זכיתי לראות את פני מלך יוצא לחדר בקומה התחתונה בספרייה.

השמועה פשטה כאש בשדה קוצים בקרב האורחים והמקומיים שהרבי יצא לספרייה. בינתיים כבר הגיע הגר"מ אליהו עם פמלייתו ליחידות. המוני אורחים החלו להתאסף סביב הבניין. ממש היו אלפים. חשו שמשהו גדול מתרחש שם בחדר היחידות ולא לחינם קבלו כ"ק אד"ש בתקופת סיום חודש תשרי. לאחר יותר משעה וחצי שהסתיימה היחידות, הדוחק היה עצום שאין לתאר כולם רצו לחזות במראה הנהדר בו יוצא כ"ק אד"ש ללוות את פני האורח. כשאני עומד ומאזין לדברים בחוץ שומע אני כמו אוזני את הגר"מ אליהו מאחל לרבי שמישיח יבוא היום וכ"ק אד"ש מוסיף "אמן עוד הלילה".

להפתעת כולם הרבי שליט"א המשיך ללוות את הרב אליהו עד לכביש ועיניו הקדושות לעבר האורח ללא שמסיר את המבט הקדוש ממנו. "אכילה ושתיה לא קיימתי לווייה אקיים", אמר לו הרבי וכך דקות ספורות בתוך ההמולה הדוחק והצפיפות מלווה הרבי את הרב אליהו. לאחר מכן חזר הרבי לחדרו הק' תוך

לרבים. גם הראשון לציון הגאון המקובל הרב מרדכי אליהו התקבל שלשה פעמים קודם ביחידות כלליות ביחד עם עמיתו הרב הראשי האשכנזי וחבר בית הדין הגאון הגדול הרב אברהם שפירא. השיחות היו תמיד ארוכות וכלליות שהקיפו את ים התורה, אולם דומה ברור כי הביקור האחרון של הרב מרדכי אליהו היה בו משהו שונה.

אנ"ש ובעיקר התמימים חשו כי מפגש זה הוא עוד חוליה בשרשרת אירועי שנת תשנ"ב המרוממת. הנה קטע ממכתב שכתב מיד לאחר הביקור א' התמימים מקבוצה תשנ"ב לידיד בארץ:

"אני ממהר לכתוב לך עכשיו כשכולם כאן נרגשים אחרי כל הגילויים שהיו. כל יום קורה כאן משהו חדש. אומרים שזה היה שיא השיאים של תשרי לאחר שפע הגילויים שזכינו במהלך החודש (וכבר כתבתי לך על המעמד אשר כ"ק אד"ש עמד ביום הראשון דחג הסוכות כבקרת רועה עדרו ומסר את לולבו לכל אחד ואחד ועונה אמן על ב' הברכות במשך כשש שעות!)."

היום יום ראשון אור לו' חשוון קיבל כ"ק אד"ש את הראשון לציון הגאון המקובל ר' מרדכי אליהו ליחידות. במהלך כל היום היו סביב היחידות שמועות משמועות שונות, ולא ידעו האם אכן כ"ק אד"ש אישר את הביקור אם לאו. אחה"צ נודע שתשובתו של הרבי הייתה חיובית, וכולם חיכו ליחידות. לאחר תפילת מעריב

כל עשרות הנושאים שעלו כדרכה של תורה, תוך ציטוט עשרות מאמרי חז"ל בכל אותם תחומים, חזרו תמיד, על ידי הרבי שליט"א, לאותה 'נקודה' של דבר מלכות תנש"א תשנ"ב: הכל מוכן, כבר עשו תשובה ואין הדבר תלוי!

היה זה שיעור חי" בבחינת "מה שהוא מצווה לאחרים לעשות הוא עושה בעצמו", כיצד מחדירים את בשורת הגאולה בכל שיחה וכיצד מדברים בצורה הברורה והגלויה ביותר על עניני משיח וגאולה.

תיאור הביקור

מאז ומתמיד רבותינו נשיאנו נהגו לעמוד בקשר תורני יידידות עם גדולי ישראל מכל החוגים, זאת מלבד הקשר המובן מאליו של עמידה משותפת מול אויבי עם ישראל בכל דור ודור, במיוחד בא הדבר לידי ביטוי אצל אדמו"ר ה"צמח צדק" ש"שלום היה בימיו" והדבר נמשך בכל דור, כפי שכבר עמד על כך בהרחבה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בשיחת ש"פ תצוה תשל"ז.

בדורנו, במשך כל שנות הנשיאות, עמדו מאות רבות של גדולי ומרביצי תורה, כמו גם אדמורי"ם ומקובלים בקשר מכתבים, וביקורים תכופים בצל החכמה בבית חיינו. החל משנות הממ"ם נשאו היחידות הללו אופי כללי כאשר לאותם גדולי ישראל ואדמורי"ם נלווים תלמידים וחסידיים ביחד עם חברי המזכירות והשיחות היו עולות על הכתב וחלקם אף יצאו מוגהות

שירה אדירה שפרצה מפי כולם "כי בשמחה תצאו". אט אט זורמים ידיעות מתוך היחידות על הכבוד הגדול שהרבי נתן לאורח, המשפט שמיד התפרסם היה שהרבי הבטיח לרב אליהו שיבוא לבקרו "בהיכל קודשו בירושלים" תוך שהרב אליהו משיב בהתרגשות "ברוך הבא". כולם הרגישו שהרבי פועל עניינים שמיימים להוריד את הגאולה למטה מעשרה טפחים. כמו כן דיבר הרבי עמו חזק להוציא פס"ד לורז את הגאולה וביאת משיח צדקנו".

הכל חדור במשיח - השיחה ותוכנה

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: ויהי רצון שבקרוב ממש יתחשב הקב"ה בהחלטת הציבור ש"כלו כל הקיצין", וצריך להיות הזמן של גאולה האמיתית והשלמה, ואז יהיה "ואשיבה שופטייך כבראשונה" וכל הענינים שעדיין בספק - אזי תיכף ושלחו שלוחים לבית דין הגדול שבסביבות לשכת הגזית...

הרב מרדכי אליהו: בגמרא כתוב שאם יהיו ספיקות בזמן המשיח, לא הסנהדרין יקבעו לנו. נלך למשה ואהרן.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: כשיש סנהדרין, אזי לפי דעתי עכ"פ, אפילו אין למשה ואהרן כח לפסוק היפך הסנהדרין... באם יבקשו שצריך הצבעה - אזי צריך להתחשב עם שבעים ואחד ומשה ואהרן הם רק שניים. אני משתדל להגדיל כבודו...

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: העיקר הוא שזה יהיה בפועל ממש באופן של "מראה באצבעו ואומר זה" שלזה צריכים מה שאני חוזר ומדגיש כמה פעמים שלא רק סוף הגאולה לבוא - שהיא כבר עומדת על סף הדלת ורק שהיא מחכה לכל אחד ואחת מאתנו שנפתח את הדלת ו"נסחוב" את הגאולה לתוך החדר שלנו.

הרב מרדכי אליהו: אז אפשר להשאיר דלת פתוחה!

הרב מרדכי אליהו: אז צריכים להחליט ולפסוק שהמשיח צריך לבוא מיד.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: מיד ממש.

הרב מרדכי אליהו: מיד ממש. מיד דיין. מיד לפי מה שאנחנו פוסקים - לא לפי מה שאחרים מבינים.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: כבר כלו כל הענינים ואין מה לחכות, וגם ישראל

דין ורבנים בכלל ו"מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים" - אזי זה תלוי אצלכם. מציון ומירושלים.

הרב מרדכי אליהו: אנחנו מוכנים לפסוק גם בגולה, לפי דברי כבודו גם כשנמצאים פה זה כאילו נמצאים בירושלים....

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: (כשלוחץ את ידו של הרב אליהו): שיהיה הצלחה רבה, ותקותי שבקרוב ממש תהיה הגאולה, אזי אבקר אצל כבודו בהיכל קדשו בארץ הקודש.

הרב מרדכי אליהו: (בהתלהבות): ברוך הבא! אני אגיד. ברוך הבא בשם השם! בשמחה גדולה! בשורה גדולה, בשמחה גדולה.

קטעים קצרים אלו מהווים מדגם מייצג על הבריה התיכון של הפגישה בענינים העומדים ברומו של עולם שעלו שוב ושוב בשיחה. כאמור, הנושאים המרכזיים היו מעלתן של ישראל שקדמו לתורה וביאת המשיח. נושאים שהרבי שליט"א גם דיבר

כבר עשו תשובה, ותשובה אמיתית, ועדיין - כפי שאמר אדמו"ר שליט"א - אדמו"ר מורי וחמי כמה פעמים, שכבר נסתיימה כל העבודה דעתה, ואין הדבר תלוי אלא במשיח עצמו. לא תלוי בתשובה - זה היה לפני זמן. מה שעתה צריך, זה רק שיבוא משיח בפועל ממש. ובאופן שיהיה "מראה באצבעו ואומר זה" - זה משיח צדקנו.

הרב מרדכי אליהו: הרי הגאולה זה משהו לא טבעי, אז פוסקים הלכה, ואם זה לא טבעי - אז גם עלי טבעי זה יהיה טבעי ויהיה הלכה. אני רוצה לקבל ברכה מכבודו, שהקב"ה יזכה אותנו שנפסוק שמעתתא אליבא דהלכתא. אני אקבל ברכה מכבודו שהפסק שלנו יהיה פסק הלכה אמיתי, שלא נטעה בהלכה - וממילא כשנפסוק להלכה שהמשיח יבוא מיד, אז זה יהיה מיד...

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: אמנו... ותתחילו בהלכות הקשורות לעניני הגאולה וההכנה לגאולה... מקור התורה אזי זה בית

עתה ברגע זה ממש סיים לעסוק במסכת זו ובסוגיא זו, והכל בהיר ונהיר לו. ממש לא יאומן כי יסופר איך אדם מסוגל לכך. אמרתי לית דין בר נש, אלא מלאך קדוש עומד לפנינו!

דומני שיש שני דברים שבלטו בעיקר בדברי הרבי: אהבת ישראל ודאגה לכלל ישראל. ממש מפליא, איך שבכל פעם ובכל נושא שדובר עליו, הרבי שליט"א היטה את השיחה בכיוון מעלתם ושבחם של ישראל. תמיד עומד לנגד עיניו כל כלל ישראל. ממש".

בית דין על הגאולה

סיפורם שלשה פסקי דין בשלושה ביקורים

הרגש ייחודי על תוכנה של הפגישה והשיחה המיוחדת, כתב בשעתו הר"מ אליטוב ממקורביו של הגר"מ אליהו.

"איש מהעומדים בחדר לא העלה כלל בדעתו כי כאן ועכשיו ממש מתנהל ויכוח עצום ומכריע בין מנהיג ישראל ובין דיין צדיק ופוסק מומחה המתנצחים בדברי תורה להוכחת דבריהם תוך שהם מבליעים באומנות את כל טענותיהם ודעותיהם בתוך הגמרות והמדרשים ש"עפו" בחלל החדר בבקאות מדהימה ממש.

תדע, שכל היחידות כולה אינה אלא מהלך אחד רצוף של ויכוח גדול על גאולתם של ישראל, ואין בה ולו ציטוט אחד שאינו קשור לדיון הנ"ל... כל הגמרות, המדרשים והפסקים שהביא שם הרבי אינם באים אלא להוכחת צדקתו ולתירוץ קושיותיו הסמויות של הרב על דרישתו הנחרצת להבאת הגאולה תיכף ומיד, ללא כל תנאי, ולא מתוך יסורים על עם ישראל ח"ו...

רק לאחר ויכוח ארוך וסבוך המתנהל לעתים גם סביב הפשט של הגמרות והמדרשים עצמם, מסכים הרב שאכן יש לפסוק על הגאולה שתבוא מיד...

לימים נודע לי שלאחר זמן כינס הרב בית דין של עשרים ושלושה דיינים (דיני נפשות) ופסק על הגאולה שצריכה להגיע מיד כשהוא מחתים אותם על פסק הנ"ל... להלן צילום הפסק דין:

"שמענו הדברים בכתב ובע"פ. ברשות קוב"ה ושכינתיה וברשות ב"ד של מעלה. אנו ב"ד של מטה לאחר ששמענו הדברים הטענות והבקשות שנאמרו בדמעות שלישי. בזמן יציאת מצרים, היו ערום ועריה עד

"הייתי אצל הרבי לא ביום רגיל אלא ביום ראשון בשבוע, כאשר מהבוקר עד הערב עמד על רגליו הק' בלי הפוגה, בלי רגע של מנוחה, וקיבל את קהל האלפים. בדרך הטבע היתה צריכה להיות ניכרת עליו עייפות, אבל למעשה התפעלתי והתרגשתי מצלילות המחשבה ובהירות הרעיון, בצורה מדהימה שאין לה כל אחיזה.

האורח על המעמד

בשונה מביקוריו הקודמים, הפעם הגיע הרב מרדכי אליהו לבדו. ערב קודם לכן התקיים הדינר השנתי לטובת "כולל חב"ד" והרב היה אורח הכבוד, עובדה שהוזכרה גם בשיחה עצמה. יודעי דבר אמרו כי כבר ב'אסרו חג' אישר הרבי שליט"א את הביקור והתבטא: 'בחפץ לב'.

לאחר הביקור יצא הרבי שליט"א מחדר הספריה והחל ללוות את האורח. המונים צבאו בחוץ וכלשון אחד היומנים שרר "אי סדר באופן נפלא"... הרבי שליט"א הביט כל הזמן על הרב אליהו במאור פנים מיוחד כשהוא צועד עד הכביש ומנופף לשלום פעמיים לפני שהאורח נכנס למכונית. להפתעת כולם כאשר המכונית החלה לנסוע ירד הרבי שליט"א לכביש והביט עד שהמכונית התרחקה. הקהל ניגן "כי בשמחה תצאו" ולקראת הכניסה חזרה 770ל נופף הרבי לעידוד השירה.

דומה כי התחושות המדויקות והמרגשות ביותר לביקור נאמרו מפיו של האורח הנכבד בעצמו, כאשר מיד אחר כך התראיין לעיתון "כפר חב"ד" ואמר את הדברים הבאים:

"מה שהכי הפליא אותי והדהים אותי וריגש אותי, שהרי הייתי אצל הרבי לא ביום רגיל אלא ביום ראשון בשבוע, כאשר מהבוקר עד הערב עמד על רגליו הק' בלי הפוגה, בלי רגע של מנוחה, וקיבל את קהל האלפים. בדרך הטבע היתה צריכה להיות ניכרת עליו עייפות, אבל למעשה התפעלתי והתרגשתי מצלילות המחשבה ובהירות הרעיון, בצורה מדהימה שאין לה כל אחיזה בדרך הטבע.

כל פעם שהעליתי ענין מסויים בתורה, מיד העיר ודיבר הרבי שליט"א, כאילו זה

בקצרה בהתוועדויות של שבת בראשית ושבת נח.

ומכך הסתעפו עוד עשרות נושאים בכל חלקי התורה ממש: השראת השכינה במעמד עשרה מישראל אף שאינם לומדים תורה; ישראל למעלה מהתורה; מעלת הגוף היהודי; פס"ד הרמב"ם אודות היעודים הגשמיים המוכרחים לקיום התורה ומצוות; כוחו של בית דין לעשות היפך התורה בהוראת שעה; מחיקת פרשה מהתורה להתיר אשה לבעלה; לפני מי אתם מטהרין; למעלה משם הוי'; מלכותו של הקב"ה על ידי ישראל במעשה פשוט של קרן בהמה; אמירת "לשם יחוד" ומנהג חב"ד לומר רק פעם אחת ביום; דיני היסח הדעת מלימוד התורה במקומות שאסור ללמוד בהם; השתלשלות מנהג כיסוי הראש; חצי שיעור אסור מן התורה במידי דאכילה ובדיני נזיקין וגדרי "משהו" בחמץ; טעם הקרבת שתי הלחם מחמץ בחג השבועות; בן ארץ ישראל הנמצא בחו"ל איך ינהג ב"ותן טל ומטר"; ברכת כהנים בכל יום כמנהג הספרדים גם בחו"ל והליכה למקוה קודם; אופן הגיית שם המפורש ע"י הכהנים בבית המקדש; פסיקת הסנהדרין לעתיד לבוא והופעת משה ואהרן; הלכה כבית שמאי לעת"ל. ועוד.

מבקשים מבורא עולם
שיעשה למענו ולא
למעננו ויסתום פי שטן
ואל ישטין. וישלח לנו
אליהו הנביא שיבשר
לנו את הגאולה
כאמור הנה אנוכי
שולח לכם את אליהו
הנביא וכו' וישלח
לנו משיח צדקנו
ושיבנה בית המקדש
במהרה דידן יראו
עינינו וישמח לבנו
בעגלה ובזמן קריב

הבאתי לפני את נוסח פסק־הדין ואמרת
כיון שהרבי ביקש מהרבנים שיחתמו על
פסק דין שכזה, כדאי לעשות זאת במעמד
זה. הרב אליהו קרא את הפסק־דין, ואמר
כי זהו דבר ישר, הוסיף אי־אלו פרטים
ולאחר מכן חתם והקריא אותו בפני
הרבנים. בין דבריו הדגיש כי פסק דין זה
נחתם בירושלים עיר הקודש. מיד לאחר
מכן שלחתי בפקס את פסק־הדין לרבי.

גם בביקור הרבנים הראשיים בחודש
אייר תשמ"ט חזר הרבי מלך המשיח
שליט"א ועורר על עריכת פסק־דין בקשר
לביאת משיח. על התבטאות ייחודית
בהקשר לפסק הדין זה, סיפר לימים בנו
של הגאון הרב אברהם שפירא ע"ה, ה"ה
- יבדלח"ט - הגאון הר"י שפירא שליט"א
ר"י "מרכז הרב" בירושלים, בביקורו בבית
חב"ד בבלקן:

היה זה מיד כאשר אבי יצא מהביקור
השני אצל הרבי בחודש אייר תשמ"ט,
זכיתי אף אני להתלוות אליו בביקור זה
שבו הרבי ביקש מאבי זצ"ל ומהרב מרדכי
אליהו זצ"ל לפסוק פסק־דין על בואו של
משיח והגאולה.

בעייני היה נראה כי אבי הגאון זצ"ל
"התחמק" באותו מעמד מפסק־דין,
למרות שבעיצומו של הביקור פנה אליו
הרב מרדכי אליהו באומרו "הרי יש כאן
שלושה... בדרך חזרה שאלתי את אבי
מדוע הוא השתמט, אך הוא ענה לי
קצרות: הרבי לא יכול לדון בזה... נבהלתי
לרגע. למה רומזים דבריו, אך הוא ענה לי
ספק בחיך ספק ברצינות: בפסק־דין על
משיח, משיח לא יכול להיות בין הדיינים...

חב"ד בארה"ק... קיויתי לנצל הזדמנות זו
ולבקש מהם לחתום על הפסק דין יחד עם
שאר הרבנים. בשעה היעודה הגיע הרב
אברהם שפירא, אך הרב מרדכי אליהו
טרם הגיע. רציתי מאד שהחתימה תיעשה
במעמד שני הרבנים הראשיים וניסיתי
למשוך את הכינוס על ידי דרשות בתקווה
שאולי הרב מרדכי אליהו יגיע, אך השעה
התאחרה, והוא לא הגיע.... כשחלפה שעה
ארוכה, קם הרב שפירא ממקומו ללכת
ויצא. ממש דקה או שתיים לאחר מכן הגיע
הרב מרדכי אליהו והתנצל על האיחור...
אני מבחינתי ראיתי בזה 'מעשה שטן' כיצד
במשך שעה ארוכה הם לא נפגשו... למרות
זאת לאחר שהרב מרדכי אליהו התיישב

שנאמר בדמיון חיי כדברי ר'
מתיה בן חרש, כידוע. אנו
רואים שלא דם קרבן שה ולא מעט דם
מילה אלא דבור שלנו בדמיון ממש כמה
דם נפשות נקיים נשפך מעמו ישראל ויהא
חשוב כדם עולה חטאת אשם ושלמים ודם
ריצוי הוא, ומצרפים גם על גלות השכינה.
ולפיכך אנו מקבלים את ארבעת הבקשות
והדרשות ופוסקים:

דור זה זכאי וראוי לגאולה.

אין מדת הדין יכולה לעכב הגאולה.

מידת הדין חייבת להסכים עם מדת
הרחמים לגאול את ישראל

על מידת הדין לעמוד ולבקש גאולת
ישראל עתה דידן.

ומבקשים מבורא עולם שיעשה למענו
ולא למעננו ויסתום פי שטן ואל ישטין.
וישלח לנו אליהו הנביא שיבשר לנו את
הגאולה כאמור הנה אנוכי שולח לכם את
אליהו הנביא וכו' וישלח לנו משיח צדקנו
ושיבנה בית המקדש במהרה דידן יראו
עינינו וישמח לבנו בעגלה ובזמן קריב. אמן
ואל תסתר פניך ממני, האר פניך ונושעה,
וישא פנים לנו בזכות אבותינו זיע"א
ועל זה באנו על החתום ביום ה' ניסן
תשנ"ה

מרדכי אליהו."

גם בשתי הפגישות הקודמות עם הרבנים
הראשיים ביקש הרבי שליט"א לפסוק
פסק־דין על הגאולה. על הפעם הראשונה,
לאחר הביקור בשנת תשמ"ו, הרה"ג מנחם
מענדל גלובובסקי לשבועון 'בית משיח'
(גליון 274):

בחודש אייר תשמ"ו עשיתי יום עיון לרבני

אכפתיות

כבר בספר משלי במילים "אַל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעַלְיֹךָ", ומופיעה בליווי הסבר מבטיח גם ב'דבר מלכות' של פרשת ראה בסופו (עיין שם), ותכליתה היא - מה אשם היהודי בכך שלא זכה להגיע לאור הגדול? מחובתנו לחפשו ולהאיר את עיניו, לתת לו לטעום ולראות כי טוב הוי'.

שתי ההנחות הללו הן שגורמות לבחור ב770 לעזוב את כל עיסוקיו בשעה שרואה יהודי שאינו בעל מראה חב"די טיפוסים פוסע בצעדים מהוססים אל תוך בית משיח 770, ולא משנה אם ראשו גלוי או חבוש בשטריימל או בכיפה סרוגה. הן אלו שמניעות אותו להציע מיד לאורח סיוור מרתק, שכאשר מתחשבים במקום בו הוא נערך ובמה שרואים בו (למשל את שליטי "יחי אדוננו" הגדולים, מקומו הקדוש של הרבי שליט"א מלך המשיח, המרפסת, ואם זה בזמן תפילה אז אפילו את ה'שביל' הנפתח לרווחה), מבינים מיד כי בנושא ההסברים המתלווים אליו אפילו השמים הם לא הגבול...

הנקודה היא שהנחות אלו נכונות תמיד, בכל זמן ובכל מקום. לא צריך להיות דווקא ב770 כדי לבצע אותן. ההבדל היחיד הוא שבכל מקום אחר בעולם את הסיוור ב770 אפשר להחליף בלימוד משותף, הזמנה לשיעור או התוועדות, או כל שיחת הסבר מעניינת החדורה בשליחות היחידה - קבלת פני הרבי שליט"א משיח צדקנו. האכפתיות נשארת, רק המעטפת משתנה.

ואם בחורים צעירים יכולים לעשות זאת ובכך לשתף עוד אינספור יהודים בבשורת הגאולה והגואל, ולטמון בליבם את הגרעין שלעולם לא ניתן לצפות אלו פירות טובים ומבורכים הוא יניב, הרי שהם מחייבים את כל אשר בשם חסיד חב"ד יכונה.

וכמו שאומר הרבי שליט"א מלך המשיח (ש"פ שמיני תנש"א): "כל אחד ואחד מִישראל, אנשים נשים ואפילו טף, יש לו אחריות להוסיף בעבודתו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש! ומזה מובן, שאין מקום כלל שבמקום לפעול בעצמם יסמכו על אחרים או יטילו את העבודה על אחרים - אלא זוהי העבודה דכל אחד ואחת".

"יוו... אני לא מאמין! איזו התרגשות! קח, תחזיק את זה, בואו נצטלם כאן, חייבים..."

הם עמדו מול בנין הלבנים האדומות בעל שלושת המשולשים בשדרת Eastern Parkway, הורים ושלושה ילדים בני משפחה אחת, במקור מישראל וכעת בשליחות מטעם הסוכנות היהודית במִסְצ'וֹסְט. דבר אחד היה להם ברור - את הביקור ב770 אסור להם להחמיץ. אז הם הגיעו לבקר, ונהנו מסיוור מקיף במרכז חב"ד העולמי, והתרגשו מאוד, וקיבלו 'כרטיס משיח' ועלון הסבר יפהפה, וכתבו לרבי שליט"א מלך המשיח, וכבר ביקשו לתאם שבת אירוח בחורף.

האפיזודה הזו היא טרייה טרייה ואמיתית בהחלט. הסיטואציה הזו אמנם מוכרת לרבים מהקוראים שזכו ללמוד בבית חיינו, והיא אכן רק אחת מעשרות המתרחשות מידי שבוע, אבל היא עדיין נשארת מרגשת ומכוננת. ומה שתרם הרבה לכך שהיא תתרחש באופן המוצלח ביותר הוא המוסד הנפלא 'בית חב"ד 770'.

פעם היה זה רק תיק 'ג'יימס בונד' פתוח שעמד על בימת ההתוועדויות, ובו עטים ודפים לבנים לכתובה לרבי שליט"א מלך המשיח - ציוד נחוץ ושימושי ב"תל שכל פיות פונים בו". עם השנים נוספו

שכלולים וחדושים, עד לתנופת ההתפתחות שמתחוללת בשנים האחרונות, במסגרתה בין השאר את התיק מחליפה ארונית קטנה ומהודרת שתוכננה ונבנתה במיוחד, את הסיוורם למבקרים מלווים אמצעי המחשה טכנולוגיים חדשניים, ונפתח אתר אינטרנט בו ניתן לקבל מידע ואף להזמין סיוור בתיאום מראש. כמובן שזה עוד לא הכל וישנן עוד תכניות רבות בדרך, ביניהן אחת כזו שעלותה בינתיים היא מספר דולרי בן חמש ספרות והעבודה עליה בעיצומה.

אבל גם בבית חב"ד הפשוט ההוא של לפני 15 שנה וגם בבית חב"ד החדשני והיעיל של היום, ישנן שתי הנחות יסוד שהן הבסיס לפעילות: א. 770 הוא בית רבינו שבבבל ובו נמצא מלך המשיח עד להתגלות, וממילא בהכרח שביקור במקום יפעל על כל יהודי פעולה נמשכת ויותר בו רושם נצחי שיתכן ואף יגרום לו לשינוי אורח חייו ולהפיכתו לחסיד מן המניין (והיו דברים מעולם). ב. האכפתיות החסידית הבסיסית שמנוסחת

דיילי אדונו

א. אברהם

כשם שלכל שבת יש מוצאי שבת, כך לאחר ההמראה לזמן השיא של תשרי במקום השיא של בית חיינו 770, מגיעה הנחיתה, שלא לומר נחיתת חירום, על סיפוננו של החפץ המעופף ארצה המכונה מטוס אל-על. כל עוד הסינים לא יחפרו את מנהרת האוקיינוס האטלנטי - ושיהיה ברור שזה מבחינתם על הפרק - מכתיבה התכנית הגלותית את האופציה האווירית.

כמה ברי מזל ליחששו באוזני, כי קיימות אפשרויות טיסה סבירות דרך מדינות ברית-המועצות לשעבר, המפליאות לעשות בשירות לנוסע ובמרווח שבין המושבים; והמחיר? ככל ששמה של מדינת המעבר ארוך ומסובך יותר - כך התשלום נמוך יותר. אבל באמת, מה שווים כל אלה לעומת טיסה ישירה בתיבת לא-נוח בה מקיימים את הציווי "קנה מיד עמיתך" (עליו עורר הרבי באירגון טיסות הצ'ארטר אליו ועוד; וכן זכתה חברה זו להיות במשך שנים ארוכות המוביל הרשמי של משלוחי המצות וקונטרסי השיחות של הרבי לארץ הקודש, תוך ציון מפורש על גב הקונטרס שהדבר נעשה באדיבות חברת אל-על).

חזרנו אפוא לחפץ המעופף לדוברי עברית. מחלקות המטוס עשויות גם הן תחתיים שניים ושלישים, ובתחתית התחתיים נמצאת מחלקת התיירים והניסויים בבני אדם (למעלה מעשרה טפחים זה מותר). כל טיסה כמותה כדחיסת צ'כונה ישראלית בתוך קופסת שימורים: רחוב ירמיהו בירושלים עם מתחם נמל תל-אביב; תלמידי בריסק מגודלי אוזניים להסתרת הפאות עם מגדלי

אוזניים לנשיאת עגילים ממגמת אמנות בית הספר הדמוקרטי; טיול גריאטרי של גימלאי חברת החשמל עם תיכונים ששכחו את הריטלין בבית.

[ואם דיברנו על צפיפות, רק שתי מילים אודות המבדיל בין דוחס לדוחס: גם הרך בך והענוג משתחרר לחלוטין מפחד-צפפים ב-770. הוא יכול ליפול על המקום הכי מוטרף בזאל הגדול, ריאותיו מנסות לתפקד במלחציים שבין בעלי-זרוע מהכא ושולחן עם קיבועי ברזל מהתם, לידו נערי ישיבה קטנה נאחזים בפנים סגולות בשאריות נשמתם - והוא רק רוצה שככה ימשיך, באווירה הקדושה והטהורה הזאת. שהבעל-קורא יתחיל עוד אלף פעמים את רביעי, שהגבאים ימשיכו לנופף בידיהם לנצח - בעמידה מול ה(ספר תורה של) הרבי; כאחד מאלפי ישראל הנמצאים עם מלכא בלחודוהי, ובלבם תפילה שלא ייגמר לעולם].

וכך, בגובה עשרת אלפים רגל, מאוחסנים זה לצד ובתוך זה כל גווני הקשת של תושבי ארץ הקודש, בעיקר הגוונים החריגים של הקשת, למשך עשר שעות פלוס מינוס. במהלכם, צוות המטוס, המצהיר על כך שהוא שמח לארח אותם - נחזור שוב: שמח לארח אותם - מופקד על כלכלתם ורווחתם. הצהרת ה"שמח לארח" מגובה בחיך דביק שלא מש מפרצוף הצוות, למעט אי אלו החלקות למבטי משטמה מתבקשים. סוף סוף, אפילו הדייל הראשון, נח, סיים את השיוט גונח וכוהה דם...

מכל תיקוני התשובה ע"י סיגופים, נותר בדורנו רק אחד: להיות דייל.

נותר רק להבין, כיצד האיבה ההדדית הראשונית, הופכת, ככל שמתקדמת הטיסה, לשטף של רגשי חמלה על הצוות, ובהמשך לרגש הזדהות של ממש. אט אט מתברר שהתבוננות באומלל שהורם מארץ כדי להאכיל נודניקים בשחקים, כמוה כהסתכלות במראה.

ולהלן המסקנות:

ראשית, הדייל, לא מטיס את המטוס. אין לו שום קשר באשר לכיוונו ומהירותו. ההמראה, הטיסה והיעד הם לחלוטין מעבר לתחום אחריותו ומעורבותו.

שנית, הדייל הוא בסך הכל בורג בקופסת אווירה קבועה מראש. הרי כל חברת תעופה רוצה ש"תרגיש הכי בבית שבעולם"; בדיוק מסיבה זו, מטוס של איחוד האמירויות מרגיש כמו מסגד סילוני, ואווירון אוסטרי הוא אולם קונצרטים שהודח מן הקרקע. כך, להבדיל, חברת התעופה של תושבי ארץ הקודש, היא צלחת חומוס שאיבדה את הבלמים. פזלתי לכל כיוון אפשרי, ובכל מנה - מהחרדית גלאט כושר ועד הצמחוניות לצפונבונים וכל מה שביניהם - מככבת פנכת חומוס עם פיתה. אז נכון שהחומוס הוא מגידולי חו"ל וטעמו מוכיח ששיאו מאחרי, וכנ"ל הפיתה. אבל מה רציתם שיגישו לכם? סושי? בייגל עם לאקס? אנחנו הרי ישראלים, הלא כן? בנידון דידן, הדייל מתפקד כמו קופסת מפיות בדוכן פלאפל.

זה שילוב של האווירה וההיצע הממשי. בתוך סאמאטוכה שמיימית בלתי אפשרית, נותר לדייל להציע לנוסע מרווח צר מאוד של בחירה: חומוס עם פסטה בולונו, או חומוס עם צ'יקן-אנד-רייז (הדיילים צריכים

החלו בשינוי הפנימי, שדרש להתדייל על תפריט מסרים משיחי, כמו הדייליסטים... כאן כבר נמחק החיך לחלק מהדיילים. הכלכל הראשי עם כמה מוותיקי הדיילים ניסו לפרוץ לתא הטייס ולהשתלט על ההגה. אחרים צנחו למושבים השמורים לצוות ונחרו עמוקות... עקב תקלה טכנית לא יוגש שירות. נא להדק חגורות מבחינה קולינרית.

ופתאום רועם קול הקברניט: צוות, להעביר דלתות למצב אוטומטי! קום התנערה עם דיילך!

דייל, מה לך נרדם - קום קרא, התעורר ועשה את תפקידך! הלוזאת ייקרא דייל, לאחד שמאבד עשתונות חצי שעה לפני הנחיתה? בקושי עשר ורבע שעות האכלת יהודים רעבים לסעודת שור הבר והלוייתן שמבקשים גם ספרייט-זירו, וכבר נשבר לך? בשביל זה עברת הכשרה כה יקרה? ובאיזה עוד מקום עבודה מקבלים תנאים חלומיים כמו בית מלון שרואים בו חמש כוכבים במרחק עשרים דקות הליכה מ-770?... האם בשביל זה נסעת לתשרי ולכינוס השלוחים וליו"ד שבט ו"א ניסן וכ"ח סיון וג' תמוז וכ' מנחם-אב וח"י אלול, כדי להתפרק בסוף במטבחון המטוס רק בגלל שנוסע מוויליאמסבורג מילמל קללה עסיסית בידיש על החב"צקערס? נו באמת...

סודות של דיילים: מעבר להרי החומוס, הפיתות ושאריות מנות הגלאט, חבויה מגירה סודית עם כמה שוקולדי יוקרה לרגעי משבר, וגם בקבוקון אלכוהול עתיר מחיר שהיה אמור להימכר ללא מכס. רגע לפני קריסה יתחמקו המטבחה, סוגרים ווילונות, ו"מתוועדים על הרגליים", בערך כמו אמירת 'לחיים' בין הקפה להקפה בשמחת תורה ב-770 - "מתדלקים" בחופזה, וממשיכים בלהט השמחה.

אז תמצאו לכם בקבוקון ופארבייסן תואם, תגידו לחיים בזריזות, ולפני שהאדוקים תופסים את המעברים עם מניינים, צאו מהר כי צריך להגיש גאולה ליהודים שמקרקרת להם הבטן מכמעט אלפיים שנות גלות. אדוני, אפשר אולי טיפונת לזוז, חייבים להעביר כאן עגלה מלאה עלונים בענייני גאולה, תודה, כן, יש קולה במטבח. יחי המלך המשיח.

ותודה שנחתתם אל-על.

בתנאי שההגשה היא לצד קערת החומוס, סליחה, לצד המסר העיקרי העובר כחוט השני בשיחות נ"א-ב', ועידודי נ"ג-ד', לאמור: דורנו דור הגאולה, נשיא דורנו הוא גואל אחרון, את פניו נקבל בלימוד ענייני הגאולה מתוך חיות ובשמחה, ונחלוק את הידיעה על נוכחותו "הנעלה שלא בערך" - עם כל שאר אנשי הדור.

אז איך אתה רוצה את ה"יחי אדוננו" שלך - עם מסיבת סופגניות או בקורס על פרשת השבוע? אתה רוצה משיח וגאולה עם קערת חמין בליל שישי, או עם "על האש" במוצאי שבת? ומה תרצה לשתות - 'לחיים' לכן או צהוב?

ואנחנו מאוד מצטערים, אנחנו לא מחממים במטבח שלנו מנות שהבאת מהבית. לא נכפה שום דבר על אף אחד, אבל אנחנו מגישים את האוכל - שלנו, חם למהדרין. ותודה שבחרתם לטוס איתנו, מקווים שנהניתם ושתטוסו עם הקברניט שלנו גם בהמשך. תוכלו להצטרף למועדון הנוסע המתמיד ("דע מאצמיד קלאב" בלע"ז), ואם תצברו נקודות נשדרג לכם את החויה.

אבל! כאן לא טסים אחורה, וגם לא לטיולי שורשים במזרח אירופה. כאן טסים - קדימה, לבית רבינו שבבבל, הוא מקום מקדש העתיד ומשם נעתקים לירושלים.

אז מה קרה שפתאום המקצוע לא נראה לנו כל כך אטרקטיבי?

מילא להסתער אלי קרב בנשקים שלופים; אבל להיות מדיילי אדוננו, שמחוייבים להגשת תפריט קשוח - ועוד בחיך, זו כבר משימה לא פשוטה. במעבר החיצוני ממדי חאקי עוקצניים לחליפת דיילים יוקרתית, נסחף ההמון כעניבות לקלינר; המעצורים

לדעת גם אנגלית, בכל זאת), ולקינח סעודה, האם להעביר את צרברובת החומוס באמצעות שתיית קפה או תה. לאחר הארוחה, אם הנוסע החזיק מעמד ולא הגליץ' לגב המושב שלפניו את המגש על תכולתו (נדיר!), באפשרותו לבחור מוצרים פטורים ממכס מתוך מגזין בעברית - שריח חומוס מהטיסה הקודמת בוקע מדפי הכרומו שלו.

ומסקנה שלישית ואחרונה: את כל התמהיל נטול השינויים הזה, צריך הדייל להציע - בחיך. הוא מאכיל אותך את מה שקבעו לו מראש, במהלך מסלול שאין לו שום שליטה עליו, ובמספר מצומצם של שעות בהם עליו לשכנע אותך שהוא המממ, באמת מאושר לשרת אותך. גם אם הדייל לא שיכנע אותך - בסוף הרעב משכנע אף מפונקי אניני הטעם להתמסר לאבוס החומוס; וכשהבטן מלאה, לפעמים מסוגלים גם להשיב חיך לדייל.

אבל אותו הרבה יותר קשה לשכנע. דייל אמיתי, הוא חסין מחמאות וגידופים כאחד.

בשביל זה נסענו לתשרי - כדי ללמוד להיות דיילים.

להבין שאנחנו לא קובעים לאן טסים. לא אנחנו, ולא שום מוסדות מרכזיים או וועדים. יש קברניט אחד שקבע את היעד, והידד לספינה שלא אבד קברניטה. הוא ורק הוא מטיס אותנו בדרך לגאולה האמיתית והשלימה, קברניט דורנו משיח שבדורנו מנחם שמו.

במהלך הטיסה, יש תפריט די קבוע, קערת מסרים מוכנה מראש. לא כלולה בה הדרישה להיות בתי התמחוי המצטיינים ביותר, וגם לא מספקי סעודות השבת המגניבות ביותר. זה לא מזיק כמובן,

חסידים רוקדים ליד החפץ המעופף...

התוועדות חסידיים המרכזית וסעודת הודי' לכבוד יום הבהיר

ראש חודש כסלו

יום חמישי א' כסלו ה'תשע"ז
אולם 'ממש' רחוב מתתיהו 16 בני-ברק
בשעה 20:00

בהשתתפות משפיעים ומסביב לשולחנות ערוכים

האירוע לגברים בלבד

הכניסה חופשית

יריד גאולה ומשיח

הרה"ח עופר
מירדובניק

הרה"ח שמעון
יצהנדלר

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

איגוד אברכים
בארץ-הקודש